

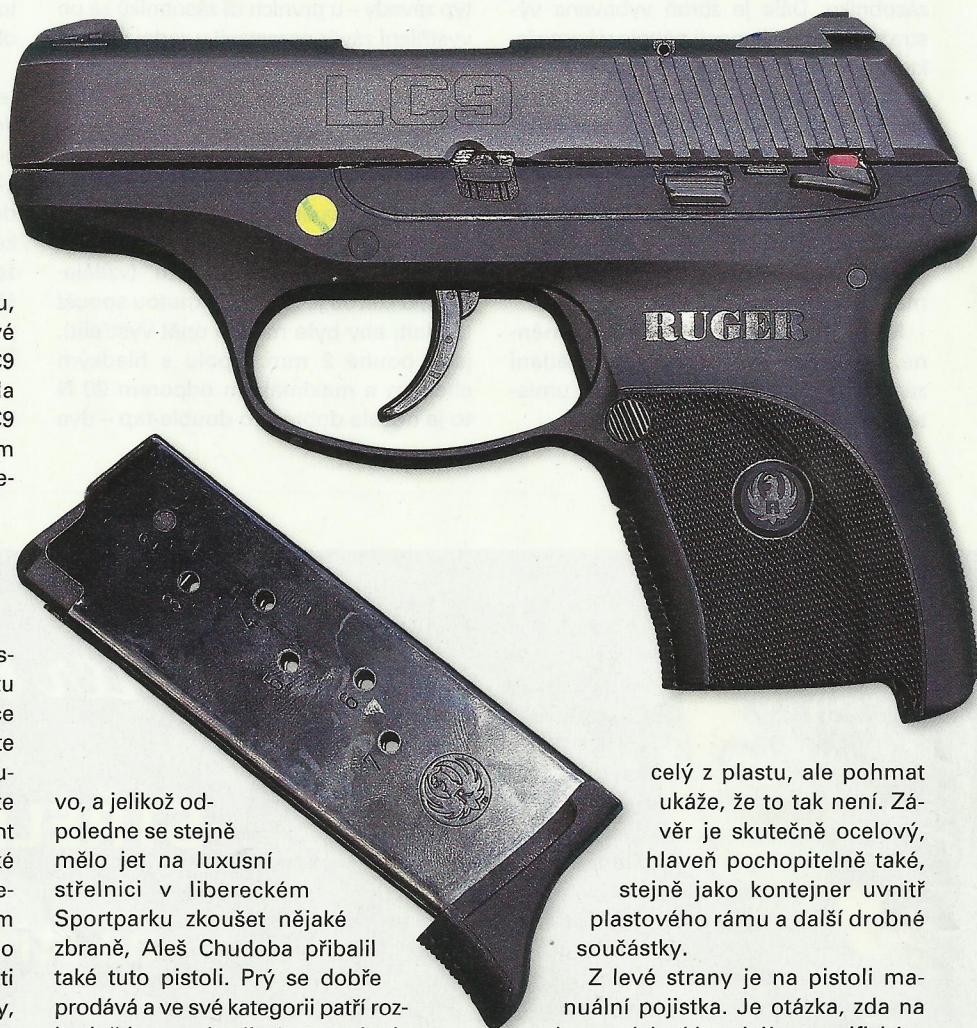
LC9 na střelnici

Firma Ruger umí tradičně dobře vycílit nálady trhu a objevovat mezery, které se na něm ještě vyskytují. Současně je schopna vyhovět trendům, které jsou na vývoji trhu patrné a které ji nutí dělat to, co momentálně dělají všichni. V roce 2010 proto vstoupila na trh malých subkompaktních, sebeobránných pistolí ve výkonné ráži 9 mm Luger. Evropa se s novou pistolí seznámila na veletrhu IWA 2011 a ve Střelecké revui ji představil Ing. Martin Helebrant.

Pistole, kterou firma Sturm, Ruger & Co. uvedla na trh, nese označení LC9. Byla to vlastně odpověď firmy na výhrady některých zákazníků k úspěšné pistoli stejné kategorie model LCP, která se však vyrábí v ráži 9 mm Browning krátký, jež připadá některým zákazníkům málo výkonná pro sebeobránné účely. Když devítka, tak plnotučnou, ale zase aby se vešla do kapsy! Od své předchůdkyně LCP převzala pistole LC9 také základní koncepci plastového těla a ocelového závěru. Závěr pistole LC9 je uzamčen zkráceným Browningovým mechanismem; uzamýká se do zvětšeného výhozního okénka.

Bicí a spoušťový mechanismus se skrytým kladívkem firma označuje jako DAO, tedy pouze dvojčinný. Ono je to ovšem jinak. Podle naší terminologie by měl být bicí mechanismus DAO napínán pouze tlakem prstu na spoušť. Ale u LCP je kladívko lehce předepnuté. Když náboj selže a vy chcete znovu promáčkout kohout a znova zkusit vystřelit, tak to u LC9 nejde. Musíte znovu natáhnout závěr. Martin Helebrant pro toto zařízení na stránkách Střelecké revue (č. 9/2011) zavedl označení předepnutý bicí mechanismus s konstantním odporem spouště; spíš by se ale mělo hovořit o stejném průběhu a velikosti odporu spouště pro první i další výstřely, protože odpor při jednotlivém výstřelu samozřejmě konstantní není.

Při nedávné návštěvě u firmy Zbraně Liberec jsme pod sklem v prodejně objevili také pistoli Ruger LC9. Slovo dalo slo-

vo, a jelikož odpoledne se stejně mělo jet na luxusní střelnici v libereckém Sportparku zkoušet nějaké zbraně, Aleš Chudoba přibalil také tuto pistoli. Prý se dobře prodává a ve své kategorii patří rozhodně k tomu kvalitnímu, co je dnes na českém trhu. Za jejího významného konkurenta označil Taurus 738.

Když malý Ruger v plnotučné devítce vyjmete z obalu, nejprve to vypadá, že je

celý z plastu, ale pohmat ukáže, že to tak není. Závěr je skutečně ocelový, hlaveň pochopitelně také, stejně jako kontejner uvnitř plastového rámu a další drobné součástky.

Z levé strany je na pistoli manuální pojistka. Je otázka, zda na kapsní devítka s jejím specifickým bicím a spoušťovým mechanismem patří, ale kdo ji nepotřebuje, může nechat stále odjištěno. Na zbrani je kromě toho ještě automatická pojistka úderníku a pistole má také zásobníkovou pojistku, takže bez zasunutého zásobníku nevystřelíte. Pojistek je poměrně hodně. Na levé straně těla je také záchyť závěru. Pohled shora odhalí na horní ploše závěru výstražník s nápisem LOADED WHEN UP – takže pokud výstražník vyčnívá ze závěru, je nabito.

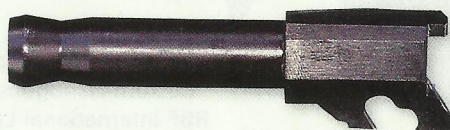
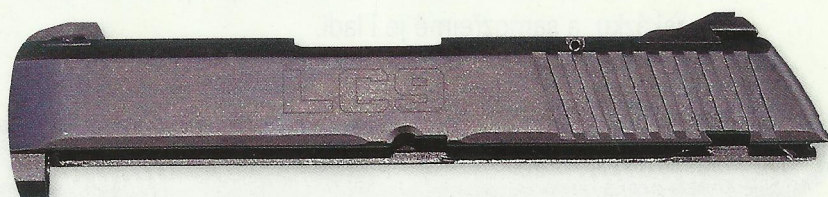
Demontáž začíná po vyjmutí zásobníku a kontrole nábojové komory. Potom vrátíte závěr dopředu a stlačíte hmatník

◀ Mířidla jsou v rybinových drážkách, na výstražníku je jasně napsáno, o co jde

◀ Nástrelka zkušeného střelce na 15 metrů

vlevo na těle zbraně, který se nachází pod spojovacím čepem. Pak je možno vytlačit spojovací čep, stáhnout závěr z těla, vyjmout vratné pružiny (jsou dvě různého průměru na jednom vedení) a hlaveň. Je to jednoduché, ale člověk se musí naučit pracovat s tím hmatníkem.

Plnění sedmيرانového zásobníku rukou bez nabíječky nebyl žádný problém. Náboje se do něj bez větší námahy naskládaly. Příjemné jsou kruhové otvory v zásobníku s čísly, v nichž lze snadno odečíst, kolik nábojů nám ještě zbývá. Zásobník je opatřen pryžovou patkou a dole je decentní nápis „Made in Italy“, který opět připomene, že žijeme v éře globalizace. Úchop zbraně odpovídá kapesní obranné pistoli. Kdyby zásobník neměl pryžovou patku, tak se na rukojeť nevejdou všechny prsty, ale takhle to jde. Úchop je tedy jistý.

Zbraň vzal nejprve do rukou střelec, jehož zkušenosti se střelením z pistolí jsou malé a obranné pistole této třídy nevlastní. Ocenil příjemný tvar rukojeti a přilnavost povrchu k jeho věčně se potícím tlapám, pochválil nízkou hmotnost pistole, aby následně konstatoval, že v případě výkonné ráže to asi není to pravé ořechové. Už první rána ukázala, že začíná mít problém s dlouhým chodem spouště. Zásahy v terči navzdory dunění na střelnici nepřibývaly.

Střelec strhával a nevěděl si s pistolí rady. I předal pistolí Aleši Chudobovi. Ten si posunul terč nekrytě ležící figury s kruhy na 25 metrů a z kapesní pistole z pěti ran pětkrát zasáhl terč. Vzdálenost, pro kterou nebyla zbraň konstruována, byla bez problémů pokofena a druhá série byla ještě lepší. Předchozí problémy

nepatří na hrb zbraní, ale docela jistě prvnímu nezkušenému střelci.

Terč se následně vrátil do vzdálenosti patnáct metrů a Aleš Chudoba do něj z pistolky naskládá tři rány do desítky a dvě do devítky. Rozptýl tak 5 cm. Aby nebylo pochyb, v několika dalších sériích svůj výkon zopakoval. Pochvaloval si hladký, byť dlouhý chod spouště a velmi dobrou čitelnost mířidel.

Následoval návrat prvního střelce na palebnou čáru. Na patnáct metrů začal konečně zasahovat terč. Bylo jasné, že strhává doprava dolů a nemůže se shodnout se spouští. Ale zlepšoval se. Když viděl výsledky kolegy, opět musel rád a bez mučení uznat, že pistole za jeho výsledky nemůže. Zpětný ráz zbraně byl samozřejmě citelný, ale pro mužskou ruku bez problémů zvládnutelný. Ze zbraně jsme vystřídali stovku nábojů a ani jednou nedošlo k závadě.

Ruger LC9 představuje zajímavý příspěvek do závodu o co nejkompaktnější, uživatelsky nejjednodušší a přitom ještě dobře průměrnou rukou ovladatelnou sebeobrannou pistoli v ráži 9 mm Luger. LC9 je hezká, lehká, intuitivně ovladatelná; zatímco někomu bez problémů parádně trefuje hned, jiný si na ni musí zvyknout. Ostatně na novou manželku si také musíte chvíli zvykat a s pistolí je to podobné, protože pokud ji člověk nosí stále, je s ní každý den déle než s manželkou.